

17/8

Propaganda med dubbla tungor

Morgon-Tidningen presenterade i går en artikel från Ryssland av författaren Artur Lundkvist under rubriken "Fanatism och förenkling i sovjetrysk världsbild" och förklarar till yttermera visso i en underledare att hr Lundkvist tecknat "en skrämmande bild ... av den enkelspåriga fanatism" som påträffas i Sovjet. Det är för var och en uppenbart att dessa uttalanden inte på något sätt stämmer överens med hr Lundkvists egna skildringar och att deras syfte blott är att förta intrycket av den föga camouflerade propaganda för Sovjet som räknat för Lundkvistska artiklarna. Typiskt är att hr

Lundkvist i sin senaste artikel redogör för ett samtal med en rysk arbetare, som talar om att Sovjet aldrig kan besegras, att ryssarna ensamma besegrade Nazityskland osv., och därefter summerar: "Han är den utpräglade, sovjetryska arbetarsoldaten. Krigserfaren, orädd, utan all tvekan. Förmodligen finns det miljoner som han. Nej, något motsvarande har västerns kaotiska kapitalistländer inte att sätta upp." Då hr Lundkvist "sanningensligt" talar om hur det är i Sverige blir vederbörande "förvånad och bestört, hade tydligen inte trott att det var så illa ställt i Sverige". Hr Lundkvist begagnar alltså till-

fället att göra propaganda mot Sverige, det av socialdemokraterna styrda Sverige.

Det finns inget skäl att här närmare ingå på de uppsatser hr Lundkvist skriver sedan han på rysk inbjudan rest omkring ett par månader i Sovjetunionen. Hr Lundkvist är en utmärkt stilist, det är det enda som skiljer honom från massan av resenärer som blir inbjudna till Ryssland därför att de har passande åsikter och sedan publicerar skildringar som betingas av deras åsikter. Hr Lundkvist möter glada, vackra och "öppna" människor — ordet öppen är just den kliché som propagandister använder om ansiktsuttrycket hos de dresserade — han går omkring i de väldiga fabrikena, ser på dansen i bondbyarna och är fylld av beundran; det är samma sorts skrivsätt som för femton år sedan hrr Sven Hedin och Fredrik Böök praktiserade om det nazistiska Tyskland. Ingenting om koncentrationslägren, polis, förtryck och hårdhet; sådant ser ju inte resenären, och han skall ju bara berätta vad han sett och hört. Portionen av ren naivitet i dessa framställningar är så stor att man knappast har anledning att tala om förljugenhet, men likafullt är intrycket pinsamt.

Att den svenska socialdemokratins huvudorgan publicerar denna propaganda utan att ta avstånd från den är väl starkt. I ledare efter ledare skall man alltså nu höra att Ryssland är en diktatur, att arbetarna är förtryckta i detta

land, att den ryska politiken är aggressiv — och sedan skall läsarna på en annan sida finna tarvligt camouflerade uttryck för den motsatta uppfattningen, uttryck som kommer från en person vilken av tidningen presenteras som speciellt sakkunnig på sitt område. Det är ett motbjudande dubbelspel. Det borde vara tidningens självfallna plikt att avslöja den propaganda åt vilken den ger utrymme.